

Po Jugoslaviji

Rojstni in imendan dr. Mačka. V soboto in nedeljo so se vršile širom Hrvatske, zlasti v Zagrebu, velike prireditve v proslavo rojstnega dne in godu voditelja hrvatskega naroda. Oče dr. Mačka je bil slovenskega rodu, rojen v Pilštanju, rojstnem kraju slovenske svetnice sv. Heme. Hrvatski narod je porabil priliko proslave, da je izrazil svojemu voditelju globoko hvaležnost in neomajno zvestobo. Združujoč se v duhu z bratskim hrvatskim narodom in veseleč se njegovih velikih političnih uspehov, »slovenski narod« — tako je voditelj slovenskega naroda g. minister dr. Anton Korošec častil dr. Mačku — »srčno pozdravlja voditelja hrvatskega naroda ob priliki njegovega rojstnega dne in godu z iskrenimi željami za dolgo in blagoslovljeno življenje«. Pristranske častitke je poslal tudi g. ban dr. Natlačen v imenu dravske banovine.

Komunističnim zanešenjakom za uho. Brat znanega umrlega predsednika Samostojne demokratske stranke Svetozarja Pribečevića, Adam Pribečević je komunističnim agitatorjem v naši državi zapisal v opomin v kmetškem listu »Seljaško kolo« tele besede: »Danes je vsa naša politična modrost v tem, da od svoje strani storimo vse, kar je mogoče, da preprečimo vojskovanje na naši zemlji. To

se pravi, da od svoje strani ne smemo storiti nič takega, s čimer bi koga izzivali na vojno... Zato je skrajna norost tista agitacija, ki jo med našim narodom razširjajo nekateri zanešenjaki, češ kako naglo bo semkaj prišla sovjetska Unija in kako naglo bo začela deliti zemljo. Najprej bodi povedano, da sovjetska Unija ne deli zemlje, marveč jo vsem jemlje. V sovjetski Uniji ima kmet samo vrt, drugo zemljo pa kmetje obdelujejo skupno pod nadzorstvom kot delavci v tovarni, plačo pa dobivajo po številu delovnih dni ter po oceni brigadirja, predelavca, ki delo nadzira... V primeru vojne za Balkan, zlasti pa za našo državo, bi gotovo vse balkanske in srednjeevropske države šle z Nemčijo in Italijo. Celotna Japonska bi ne bila mirna v tem primeru. Zato tudi sovjetska Rusija ne bo silila semkaj. To bi se moglo zgoditi le, če bi se Nemčiji slabo godilo, in sicer tako slabo, da bi Nemčija ne bila več nevarna sovjetski Uniji. V kaj takega pa je zdaj težko verjeti. In v toliko je ta agitacija še bolj neumna. Ne da bi taka agitacija imela količkanje upanja v kak uspeh, je pa vendar obsodbe vredna, ker nas vse in našo državo spravlja v veliko nevarnost.«

Opustošenje po toči, viharju in nalivih

V zadnjem času se, žal, množijo naša poročila o hudih vremenskih nesrečah, katere povzročajo po Sloveniji toča, viharji ter nalive. Opisali smo v našem listu, kako hudo je udarila letos toča vse Slovenske gorice in del Dravske doline. Tema občutnima vremenskima nesrečama so sledila opustošenja hmeljskih nasadov, polj in vrtov po celjski okolici, v Zagorju ob Savi, v konjiškem okraju in v Štrigovi pri Ljutomeru.

Hudo udarjena Celje in okolica

Proti sredi minulega tedna so se zgrnili črni oblaki nad spodnjo Savinjsko dolino. Nankrat je postalo povsem temno. Le gosto švigajoči bliski so oznanjali z grmenjem, da bo neurje spremljano od toče. Med močnim nalivom se je usula kot orehi debela toča, ki je povzročila v nekaj minutah strašno opustošenje od Griž do Petrovč in Arje vasi do Levca in do Medloga pri Celju.

Uničena je dobro obetajoča letina hmelja, poljskih pridelkov, sadnega drevja in vrtov.

Najhuje so prizadeti kraji Petrovče, Griže in Kasaze. Celje je bolj trpelo od viharja kakor pa od toče, ki je pa razbila po mestu mnogo šip na oknih in po izložbah ter podrobila precej opeke na strehah.

Iz Medloga je zavila glavna nevihta proti Lokrovcu, kjer je zbila toča vse pridelke. Iz Lokrovca je odhrumelo neurje proti Vojniku, kojega okolica je povsem uničena.

Toča je pobila ponekod tudi perutnino in ptice po poljih. Na šoli in občinski hiši v Petrovčah so bile pobite od toče vse šipe.

V okolici Žalca so našli komade toče, ki so tehtali do 30 dkg. Toča je opustošila tudi Babno in Lopato pri Celju. Vihar je v Celju izruval veliko lipo pred cerkvijo na Hribu sv. Jožefa in več dreves pred pravoslavno cerkvijo sv. Save ter lomil drevje v mestnem parku. Tudi v Savinjski dolini je povzročil vihar veliko škodo na drevju. V celjskem mestnem zavetišču v Medlogu je toča uničila vse pridelke, pobila nekaj perutnine in zdrobila mnogo šip na poslopjih in toplih gredah. Tudi okolica mestnega zavetišča je zelo prizadeta.

Hudourni povodenj v Trbovljah in Zagorju

Isti dan, kakor Savinjsko dolino, je doletela huda vremenska nesreča Trbovlje in Zagorje, kjer je povzročila nenadna povodenj večje opustošenje kakor pa toča. Utrgal se je nekje v hribih oblak, kar je povzročilo hudourni povodenj, ki je uničila polja. Voda je vdrla v hiše, prevračala pohištvo in naraščala tako naglo, da je segala ljudem do prs. Po nekaterih nižje stoječih hišah so se morali ljudje zateči na podstrešja. V nekaj minutah je bila vsa kotlina spremenjena v jezero, po katerem so gonili valovi pohištvo, deske, razdrte brvi in celo živino je odnašala nevzdržno deroča voda. Med nalivom je padala toča, ki pa ni toliko škodovala, kakor hudourni povodenj.

Velika škoda v okraju Slovenske Konjice

Vremenska nesreča, ki je tako hudo udarila spodnji del Savinjske doline, je opravila svoje uničevalno delo tudi še po mnogih krajih konjiškega okraja. V samih Konjicah je padala toča dobrih pet minut, vendar škoda še ni tako velika. Usodepolno pa so trpeli od udarcev debelih ledenih zrn kraji vzhodno od Konjic proti Ločam. Najhuje zbiti pas gre iz Dramelj preko Špitaliča, 1 km stran od Konjic preko Konjiške vasi in Tapanja proti Vrhovam. Tukaj je zabila toča vinograde, oklestila sadno drevje in uničila vse poljske pridelke in povrtino.

Neurje s kakor orehi debelo točo je razsajalo kakih 15 minut nad Zgornjo in Spodnjo Polskavo in nad Selami. Po teh krajih so zbite in uničene dobre tri četrtine poljskih pridelkov.

V občem je pa ves konjiški okraj zelo hudo prizadet in je obupano prebivalstvo nujno potrebno pomoči v odpisu davka in v brezplačni prehrani, ker sicer mu grozi največje pomanjkanje.

20 minut trajajoča toča nad Štrigovo in okolico

Nekaj dni pred pravkar opisano hudo vremensko nesrečo, ki je udarila tako občutno Savinjsko dolino in zagorsko kotlino, je zbil ledeni bič vse sadonosnike, vinograde, polja in travnike v Štrigovi pri Ljutomeru in po okolici. Okrog pol štirih se je z jugozapada približala nevihta, med katero se je vsula toča, ki je zajela Štrigovo in njeno okolico od Krpeca do Mure. Toča je padala polnih 20 minut. Bila je debela kakor lešniki, vmes pa so bila zrna v velikosti orehov. Toča je padala zelo na gosto, tako da je pokrila vso zemljo z belo plastjo. Pobelila je njive. Še nekaj ur po hudi uri je bilo toče na prisojnih straneh vse polno. Strašna toča je seveda napra-

Ni dolgo razmišljal. Oddirjal je in obrnil konja na stezo, ki je vodila proti Walserjevemu. Steza se je vila po gozdu. Mimo jezdeca so švigala debela drevesa. Blisk je naglo dirjal, toda Erikove misli so bile še hitrejše. Pohitele so k Walserjevemu in se ustavile pri Mariji Linscottovi. Mladenič je v duhu gledal plavalaslo deklico. Videl je njene sinje oči in mala, smehljajoča usta. Marija je bila Walserjeva sorodnica in je često prihajala na obisk. Tudi zdaj je bila tam. Njena brata, ki sta hotela postati covboja, pa sta stalno prebivala pri Walserjevih.

Gozd je zaostal. Pred jezdecem se je razprostirala livada, sredi katere je bila Walserjeva domačija.

Erik je v nekaj trenutkih prispel do ograje. Potem je jezdi skozi dve dvorišči, mimo svinjakov in hlevov. Nikjer ni videl žive duše. Naposled je prijezdil do hiše. Na stopnicah je sedel Marijin mlajši brat Ben. Ko je spoznal Erika, je naglo vstal in mu tekel nasproti.

»Erik, Bog te je prinesel!« je veselo vzkliknil. »Si se srečno vrnil? Bal sem se že zate!«

Erik je ustavil konja in se sklonil k dvanaestletnemu dečku.

»Bog te živi, mali junak!« ga je potrepil po rami. »Povej, ali si videl jezdeca v beli srajci, s širokokrajnim klobukom na glavi?«

Dečkov obraz je za hip potemnel.

»Da!« je odgovoril. »V hiši pri Mariji je.«

Medtem ko ga je Erik začudeno gledal, je s prosečim glasom nadaljeval:

»Erik, povej, ali bi mi hotel storiti neko uslugo?«

»Seveda!« je odvrnil mladenič. »Vsakemu rad pomagam, če le morem.«

»O, meni lahko pomagaš!« je vzkliknil dečko. Erika je začelo zanimati otrokovo govoričenje. Ni si mogel predstavljati, kako željo bi mogel imeti.

»No, povej, kaj te teži!« je dejal bodrilno. »Razbij Rogerjevo bučo! Prosim! Ali boš?« je fantek dejal zelo resno.

»Kateremu Rogerju?«

»Tistemu, ki je v hiši!«

»A tako!« je pripomnil Erik z glasom, iz katerega se ni dalo sklepati, ali je odgovor dečku ali samo izraz začudenja.

Nato je skočil s konja, pogledal dečka in zamomljal dvomno:

»No, če samo to želiš!«

Dečko je medtem že stal pri konju in ga božal po gobcu. Blisk ga je poznal in stal mirno.

Erik se je za hip zamislil. Z desnico se je potipal ob pasu, kakor da bi nekaj iskal.

Otrok ga je opazoval in pripomnil:

»Erik, samokres je na pravem mestu.«

Mladenič je nehote pogledal orožje, ki je bilo za-
taknjeno za pas. Res je bilo na pravem mestu.

sti ogromne množice so ga odvedli na streho visoke pariške hiše. Po navodilu Defontagea je moral Dumier držati roke vodoravno in mahati z njimi kakor ptič med letom. Letalski plašč je bil narejen iz peruti in je v resnici deloval, kajti Dumier je pristal na zemljo, sicer smrtno bled, toda živ in zdrav. Iznajditelj ga je nagradil z denarjem, a razen tega so ga še osvobodili.

Neverjetne nesreče. — Ameriške zavarovalnice zbirajo podatke o nesrečah, kar potrebujejo za svojo zavarovalno službo, da lahko ugotove, katere nesreče se dogajajo najbolj pogosto. Ugotovljene so bile vprav neverjetne nesreče. Letno poročilo ameriških zavarovalnic navaja nekaj neverjetnih nesreč. Mary Hall v Njujorku je pri-